

Dosarul nr. 2ra-1331/2022
2-21057764-01-2ra-20092022

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (S. Dubceac)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (Iu. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu)

Î N C H E I E R E

14 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Ina Cepoi în
interesele Mariei Topor,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Maria Topor
împotriva Societății pe Acțiuni „Moara” privind înlăturarea obstacolelor, repararea
prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 19 mai 2022 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 16 aprilie 2021, Maria Topor a depus cerere de chemare în judecată împotriva
SA „Moara” privind înlăturarea obstacolelor, reparația acoperișului și fortificarea
suprafețelor existente, repararea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei, încasarea
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii Maria Topor a indicat că SA „Moara” se află în apropiata
vecinătate cu gospodăria sa, iar din cauza unui copac de nuc, care se află la distanță mai
mică de 1,5 metri, crengile copacului deteriorează acoperișul.

La fel, a relatat că anual face reparații curente a acoperișului, iar din cauza
rădăcinilor arborelui s-a demolat bucătăria de vară. De asemenea, gardul care desparte
gospodăria Mariei Topor de SA „Moara” are fisuri care se măresc anual, iar frunzele
cad în curtea casei și fac mizerie.

Reclamanta susține că de nenumărate ori a făcut apel către directorul SA „Moara”
cu privire la înlăturarea obstacolelor, însă dânsul nu acceptă nici o alternativă de
soluționare a cazului.

Reclamanta a mai invocat că este pensionară și nu dispune de surse financiare ca
în fiecare an să-și schimbe acoperișul sau să-l repare.

Prin hotărârea din 06 decembrie 2021 a Judecătoriei Bălți, sediul Central a fost

respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 07 decembrie 2021, avocatul Ina Cepoi în interesele Mariei Topor, a declarat apel nemotivat, iar la 11 martie 2021 a prezentat motivarea apelului împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea a hotărârii din 06 decembrie 2021 a Judecătorei Bălți, sediul Central, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere integrală a pretențiilor.

Prin decizia din 19 mai 2022 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de Maria Topor și a fost menținută hotărârea din 06 decembrie 2021 a Judecătorei Bălți, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a apreciat ca fiind corectă concluzia instanței de fond precum că înscrisurile anexate la dosar în calitate de probă: răspunsul Agenției Ecologice Bălți cu nr.01-17/1017 din 04.12.2013, actul nr.088304 din 19.01.2015 întocmit de Inspectoratul Ecologic de Stat, sunt datate cu anii 2013, 2015 și nu reflectă situația curentă și se referă doar la arborele de tei, nefiind invocate careva pretenții în privința arborelui de nuc.

Instanța de apel nu a reținut în calitate de probă imaginile prezentate or, din aceste imagini nu poate fi constatată distanța la care se află copacii de la hotar, nefiind prezentate acte și măsurări în temeiul cărora s-ar putea constata corespunderea distanței de plantare a arborilor cu distanța prevăzută de art. 598 din Codul civil.

La fel, instanța de apel a apreciat critic planul cadastral a imobilului de pe str-la Zaslonov, 6 (f.d. 51) prezentat în calitate de probă deoarece acest înscris nu confirmă nici o pretenție din cele înaintate.

Astfel, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond de respingere a pretenției privind repararea acoperișului, gardului și trotuarului, repararea prejudiciului material pe motiv că nu au fost prezentate probe referitor la prejudiciul material solicitat, mărimea acestui prejudiciu și cauzele survenirii prejudiciului.

În temeiul art. 2036 alin. (1), art. 2037 alin. (1) din Codul civil, instanța de apel a concluzionat că instanța de fond corect a respins și pretenția privind repararea prejudiciului moral întrucât nu a prezentat careva probe în acest sens.

La 29 august 2022, prin intermediul oficiului poștal, avocatul Ina Cepoi în interesele Mariei Topor a declarat recurs împotriva deciziei din 19 mai 2022 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei decizii noi de admitere a acțiunii integral.

În motivarea recursului și-a manifestat dezacordul cu decizia instanței de apel reiterând circumstanțele de fapt și de drept din acțiune și cererea de apel.

Suplimentar, recurenta a invocat că instanțele de judecată incorect au interpretat legea și nu au determinat definitiv circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei, iar concluziile și argumentele invocate de prima instanță și instanța de apel în sprijinul soluției cu privire la respingerea acțiunii sunt neîntemeiate și în contradicție cu prevederile normelor de drept material invocate în cererea de chemare în judecată.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei la 19 mai 2022. Decizia motivată a fost expeditată participanților la proces la data de 29 iunie 2022, prin

intermediul poștei electronice (f.d. 86).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, instanța de recurs constată că avocatul Ina Cepoi în interesele Mariei Topor, s-a conformat prevederilor legale, declarând recurs la 29 august 2022 împotriva deciziei 19 mai 2022 a Curții de Apel Bălți, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 20 septembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expedit în adresa intimatului copia cererii de recurs depusă cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că

instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către avocatul Ina Cepoi în interesele Mariei Topor, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către avocatul Ina Cepoi în interesele Mariei Topor.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh